Ч 201. Четвер 19 (6) вересня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа угоди. — З краевих соймів. — Події в Марокку.

В справі угодових переговорів доносить віденьскяй Fremdenblatt: Під проводом п. Президента міністрів бар. Бека відбула ся вчера перед полуднем конференция австрийских міністрів, котра тревала до години 12. Угорский міністер ґр. Андраші прибув до Відня вчера рано і відбув з членами угорского кабінету кількагодинну конференцию. Др. Векерле явив ся о год. 11 перед полуднем на окремій авдиенциї у Цісаря. По авдиенциї, котра тревала до години 12 конферував др. Векерле з угорскими міністрами і удав ся з ними до президента міністрів, де о год. 12·30 розпочала ся спільна конференция міністерияльна, в котрій взяли участь також міністри угорскі: Аппоній, Андраші і Зічи. — Перед полуднем в міністерстві рільництва зредаґовано остаточно часть договору торговельно-митового, дотикаючу справи ветеринарийної. Крім того в міністерстві зелізниць відбули ся переговори в справі кошицко-одерберґскої зелізниці і корабельних получень. — О години 5 по полудни від'їхали члени угорского кабінету до Будапешту.

Инші часописи доносять про вчерашні угодові переговори такі вісти: Вчерашний день був для угоди рішучо нещастний. Міністри вправді не перервали переговорів, але відложили їх без подання реченця. Піддана імовірно правительством статя у Wiener Allg. Ztg. каже, що угорске правительство ділає під напором провідників угорского сойму і в наслідок того підносить чим раз нові жадання. Тепер жадає за підвисшене квоти таких економічних уступок, на які Австрия ніколи не згодить ся. Справа угоди пр дставляє ся нині некористно. Теперішне австрийске правительство надає ся найбільше до переведеня угоди, бо побіч знаменитих знатоків засідають в нім також парляментаристи, котрі переведуть угоду в парляменті. Коли угода не буде заключена, правительство предложить парляментови проект самостійного уладженя торговельних і економічних відносин Австриї. — З тої статі виходить, що австрийске правительство не думає о димисиї на случай, коли би угода розбила ся. Найбільше враженє викликала та статя на біржи. Один лиш сензаль кинув на біржевий торг два міліони угорскої ренти. Мимо того, що богато тої ренти закуплено до Будапешту, рента в першій хвили упала о 1%. Появили ся також здогади і поголоски, що в той спосіб пробовано зробити напір на угорске правительство.

Комисия буджетова галицкого сойму почала вступні чинности, приділюючи пос. Скалковскому реферат буджетової провізориї на перший піврік р. 1908 і внесеня в справі елементарних нещасть, пос. Ґломбиньскому замкнене рахунків краєвих фондів з р. 1906, дру Мілевскому петиций професорів рільничих шкіл в Чернихові і Дублянах, а дрови Лео справу будови нових зелізниць. Комисия матка поробила деякі пропозициї що до змін в поодиноких комисиях. Вчера відбували ся засідання комисиї банкової і правничої.

Клюб демократичний лівиці дебатував передвчера від 5—½10 веч. над виборчою реформою а вчера вів дальші дебати. В нарадах беруть удїл також посли парляментарні п. Дулемба, Птась, Ґаль, Ґольд і Бузек а також п. Дмовский з Варшави, який був польским послом до другої думи в Петербурзі. Провідним мотивом їх нарад єсть справа уложення нової ординациї соймової по принципі народного катастру. По полудни радили також клюби: руский, автономістів і краківский.

„Deutschnationale Korrespondenz" одержує з Праги такі вісти: Ніякий розважний чоловік не припустить, аби сойм на тій кількатиждне-

14)

Жебраки і жебрацтво.

Після Єнча, Поліяна і др. — написав К. Вербенко.

(Дальше).

Многі каліки в Константинополи стають з часом самостійні і уміють відтак знаменито користати з того положення, в яке дістали ся. Маючи що дня доходи а майже ніяких видатків, стають они з часом богатими людьми але не покидають ся своєї давної діяльности. Ось кілька маленький примірів „богатих" жебраків в Константинополи.

Через богато літ — каже Кляйн — видів я чоловіка, котрий не мав ноги по саме коліно. День за днем стояв він перед дверми одного дому в нашій улици і не перепустив нікого, щоби не витягнути руки до него. Чоловік той був здоровий як рідко; зверха мав він жебрацке одінє, але під сподом друге тепле і порядне. Доки управа міста продавала ліценциї на промисл жебрацкий, то той чоловік витягав руку до кождого прохожого. Від коли же кождий жебрак мусить купувати „ліценцию на похатника", то чоловік той держить ще в своїй руці пачку шведских сірничків, читає підчас жебрання свою ґазету і не зважає на то, яке веремя на дворі. Точно о 12 год. приходить що дня его слуга і приносить ему в менажках обід, зложений із трох або чотирох знаменито приладжених страв, котрі він споживає з великим вдоволенем. Одного разу видів я, що підчас коли слуга запаковував менажки. „пан" жебрак виймив з кишені елеґантну коробку на циґара, закурив собі своє „правдиве" і жебрав дальше. Чоловік той мав в Стамбулі каменицю на чотири поверхи!

Ґоловним місцем діяльности для жебраків в Константинополи суть церковні двері в неділі і сьвята. Кождий жебрак має своїх „добродіїв" і знає докладно, до котрої церкви они ходять, котрого дня раздають милостиню і кілько кождий з них дає. В неділю стоять коло всїх церковних дверий жебраки, мужчини, женщини і діти рядом одні коло других як курацийні гості в Карльсбаді коло ж рела. Порядок мусить бути. Кождий мусить ставити ся в ряд на найблизшім порожнім місци і не сьміє у нікого иншого жебрати, лиш у своїх добродіїв. А коло них стоїть турецка поліция і помагає тим жебракам, котрі найдавнійше мають своє становище коло дверий, удержувати порядок — жебранє єсть, бачите строго заказане, а жебраки ніби лиш для удержаня порядку. Левантийці (жителі побережа Малої Азиї) а особливо левантийскі дами дають взагалі щедру милостиню, але за то мають і они між жебраками своїх добродіїв, котрі за них молять ся!

З портмонеткою в руці виходить якась дама з церкви, розглядає ся по жебраках і шукає своїх між ними та побачила знану собі жінку з маленькою дитинкою на руці. Она дає їй після звичаю металік (около 5 сотиків). Вернувши домів побачила, що замість металика дала турецкий фунт (23 франків). Такою щедрою она не хотіла бути, вертає отже назад до церкви, але там вже не застає своєї жебрачки з дитиною. Она допитує ся за нею і довідує ся, що жебрачка називає ся „панї Мария" і вже пішла домів; она мешкає на передмістю Ферікені при такій то а такій улици ч. 23. „Добродійка", котра о фунт стала лекша, сїдає на трамвай та їде до Ферікені, знайшла улицю та й число дому та видить, що опинила ся перед хорошим домом на два поверхи, котрого всї вікна мають хороші стори і ґардини. Гадає, що може помилила ся, але мимо того дзвонить: їй отвирають і виходить до неї чистенько і хорошо убрана нянька, що держить на руках — дитинку жебрачки. „Ви певно приходите ізза того турецкого фунта; ви дали єго лиш не хотячи, ми то знаємо; моя „пані" вже то собі зараз гадала. Прошу, зайдіть близше, прошу сходами на право, пані зараз вийде, она ще убирає ся. Наша дама здивувала ся не мало, але єї здивованє стало ще більше, коли єї впустили до хорошого і елеґантно урядженого сальону, до котрого із сусідної спальні увійшла дама в тяжкім моднім шляфроку. — То була жебрачка з під церкви. З ввічливою міною попросила свого гостя сідати а кладучи зараз на стіл турецкий фунт сказала: „Ви мені дали сего дня сей фунт; то стало ся очевидно нехотячи; прошу возьміть собі назад а мені дайте той металік, що хотіли дати мені в церкві". Маєш тобі!

А тепер ще одна специяльність константинопольского жебрацтва:

В сьвятім письмі, в евангелию від сьв. Люки каже господар, що устроїв великий пир та ожидає гостий: Піди на улиці міста і при-

вій сесиї міг полагодити виборчу реформу. О тім нема бесїди. Що до самої реформи в Чехах то Нїмцї нїколи не згодять ся на перенесенє загального права голосованя з ради державної до сойму. Сойм мусить полишити ся представителем інтересів. Також знесенє курий не єсть можливе, однако певне найде ся посередна дорога порозуміня. — Вчера відбула ся в Празї під проводом ческого маршалка краєвого конференция провідників всїх соймових клюбів, аби уложити дневний порядок. Пос. Скарда іменем ческих сторонництв зажадав скликаня комісиї виборчої реформи.

Зальцбургский сойм вибрав окрему комісию для ухваленя способу обходу 60-лїтних роковин панованя цїсаря Франц Йосифа I.

На вчерашнім засїданю стирийского сойму вела ся довша дискусия в справі переданя буджету скарбовій комісиї. Социялїстичний посол Резель спротивив ся тому, натомість заявив ся за тим, аби сойм перед розвязанєм ще раз вібрав ся і впевнив, що єго сторонництво постарає ся, аби перед полагодженєм виборчої реформи не ухвалено буджету. Вкінци буджет відослано до комісиї.

В соймі долїшно-австрийскім предложили пос. Коліско і товариші внесенє, в котрім вказуючи на случаї віспи у Відни, взивають правительство до внесеня в ряді державній проєкту закона, заводячого обовязкове щїпленє.

З Казабланки доносить ґен. Дрід: В часї вчерашного реконесансу у віддаленю 8 км. на всхід від Казабланки напав відділ 35 Марокканців на француску патрулю. Французи відбили напад, кладучи трупом богато напастників. — Відпоручники воюючих племен вказують охоту приймити слїдуючі услівя: Заборону ношеня оружия в окрузї 12 км. від Казабланки. На случай нових розрухів против Европейцїв племена мають бути розоружені. Виданє виновників убийств в дни 30. липня. Виданє одного з провідників племен, котрий був головним виновником послїдних розрухів. Кожде племя має дати одного закладника. В справі военного відшкодованя мають відбути ся переговори між Францию а Марокком. Відпоручники племен зажадали часу до четверга, аби нарадити ся. В четвер повідомлять ґен. Дріда, чи їх земляки приймуть ті услівя.

Новинки.

Львів, дня 18-го вересня 1807.

— **Найд. Архікн. Леопольд Сальватор** переїхав оногди в ночи через Краків в дорозї до Вигоди, куди вибрав ся на лови.

— **Неправдива чутка.** Деякі львівскі ґазети подали чутку, мов би то Преосьв. Владика перемиский, еп. Константин Чехович, занедужав тяжко ражений атаком апоплєктичним. Чутка ся єсть зовсїм безоснова, а Преосьв. Владика єсть зовсїм здоров і не хорував.

— **Поправчий іспит зрілости** в осїннім реченци в Перемишли — як доносить дирекция тамошної ґімназиї з руским викладовим язиком — відбуде ся в днях 23 і 24 вересня с. р. Зголошуватись треба тиждень наперед в Дирекциї.

— **З почти.** З днем 1 жовтня с. р. заводить Дирекция почт і телєґрафів нову складницю почтову в Телячім підгаєцкого повіта. Складниця буде належати до округа доручень уряду почтового в Литятинї.

— **Надзвичайні загальні збори** коломийскої філїї руского тов-а педаґоґічного відбудуть ся в суботу 21 с. м. о 3 год. по пол. в салї „Народного Дому" (II пов.) в отсим порядком: 1) справа купна реальности; 2) внесеня і інтерпеляциї. Всїх членів просить ся о участь. — За Видїл: І. Раковский, голова.

— **Маневри корпуса львівского,** які розпочали ся були дня 4 с. м., кінчать ся нинї, дня 18 під Товмачем, звідки таки ще нинї по полудни войска будуть відтранспортовані зелїзницею до своїх ґарнізонів. Вправи піхоти і артилериї в стрілянию остримы набоями відбули ся минувшого четверга в Підпечерах під Станиславовом в присутности команданта XI корпуса ґр. Кароля Аверсперґа, ґенералїциї і корпуса официрского. В вправах тих брали участь: 55. пп. і корпусна батерия гавбіц. Підчас коли уставлений в один воєнний баталїон полк піхоти розвивав ся на лївім крилї в тиралїєрку та ішов до атаку, пражила єго із свого правого крила своїм огнем уставлена на горбі в укритю батерия гавбіц давши 150 острих набоїв, розуміє ся, в розставлені мертві фіґури представляючі вояків. Дня 11 с. м. прибули на вправи до Станиславова 30 пп. і 32 дивізийний полк артилериї. Полки 15, 55 і 80 станули на кватирах в Микитинцях, Підпечерах, Угорниках і в Тисьменици, де в суботу відбули ся вправи в бриґадах. Слїдуючого дня войска вирушили до Товмача на рішаючі маневри.

— **Огнї.** В селї Підгородцях стрийского повіта повстав дня 10 с. м. огонь у господаря Івана Попитяка і знищив дві хатї враз з господарскими будинками. Дня 14 с. м. займив ся в тім самім селї оборіг у Андрія Джуфро, під яким дїти розложили огонь і помимо помочи „Сокола" знищив 12 господарств враз зі знарядами господарскими і звезеним збіжем та сїном. З погорільцїв не був нїхто обезпечений. Запомогові датки просить ся висилати через читальню „Просьвіти" в Підгородцях.

— **Обманьство.** Перед кількома днями одержав п. Лев Кауфман в Бориславі депешу від свого сина, перебуваючого у Львові з жаданєм, щоби єму прислав 300 К. П. Кавфман вислав сейчас грошї під поданою адресою. Тимчасом показало ся, що син Кавфмана зовсїм не телєґрафував по грошї, а надїслану суму відобрав якийсь мужчина, котрий замельдував ся в готели „Брістоль" під его назвиском, а одержавши грошї щез сейчас з готелю.

— **Розбишацка ватага на границн.** З Бродів доносять: Росийска жандармерия впала на слїд розбишацкої ватаги, котра помагала росийским втїкачам переходити за границю без пашпортів. Злочинцї дїлали здаєсь в порозуміню з росийскою сторожию пограничною, а скоро у котрого втїкача підглянули більші грошї, то убивали єго і дїлили ся грішми, а тїло закопували потайком на старім кладовищи в Радивилові. Ті нові гроби навели на слїд розбишаків.

— **Подорож Вельмана бальоном до бігуна** не удала ся. Дня 2 с. м. випущено бальон „Америка" в будинку, де єго наповнювано ґазом а пароплав „Експрес" потягнув єго на північ. По годині дороги пустив Вельман свій мотор на бальонї в рух і казав бальон відтяти. Бальон полетів відтак дуже спокійно і правильно у високості яких 150 метрів. В пів години опісля настала велика сьнїговиця і бальон щез з очий. Надармо старав ся Вельман навернути бальон назад до пароплава; керма в бальонї була попсувала ся і він не міг нїчого вдїяти. Остаточно мусїв знову спустити ся на землю. Вельман наміряє в 1908 ще раз пустити ся бальоном до бігуна.

— **Убийство.** З Нового Санча доносять: Рядовий 20. полку піхоти, Войтіх Бузняк, стацйонований в Нов. Санчи, одержав урльоп на сїм днів, щоби міг відвідати свояків в селї Свиднику. По скінченю урльопу не вернув назад до войска, лиш волочив ся в охрестности, крав і рабував. Наконець вломив ся в ночи до крамаря у Вільшанцї, Арона Айхгорна, кинув ся на сплячого в постели Айхгорна і мотикою вдарив єго кілька разів по голові з цїлої сили а відтак добив ще єго, пхнувши два рази баґнетом в груди. Служниця і жінка Айхгорна кинули ся з криком втїкати, але Бузняк наставив ся і до них з закровавленим баґнетом та змусив їх, щоби мовчали а відтак під загрозою смерти допустив ся на них знасилуваня. По тім злочинї втїк і волочив ся через кілька днїв по лїсах та став ся пострахом для цїлої охрестности. Жандармерия пильно слї-

веди бідних і калїків, кулявих і слїпих, аж наповнить ся мій дім. Так або подібно каже якийсь чоловіколюбець в Константинополи, бо коли там в день сьв. Івана щедрого, що був одним із найщирших епископів в Александриї, зайти до одної малої церковцї в Константинополи, можна там побачити сотки калїків, кулявих і слїпих та всїляких иниих дїдів, межи котрими можна легко розпізнати своїх старих знакомих. Ба, легко, не легко, бо той чоловіколюбець, що їх сюди спросив, справив їм видко, ще й сьвяточні одежі; они не лиш обмиті, обстрижені та обголені так, що вже задля того самого їх майже не можна пізнати, але ще й мають на собі чисте біле та бодай порядно вичищене хоч може й старе одїнє на собі. Ба, що більше, здаєсь навіть, як би з декотрими з них стало ся якесь чудо, бо і ноги випростували ся і руки повідпростали.

Щож такого стало ся? То день сьвятий для жебраків в Константинополи, бо то день сьвятого Івана щедрого їх патрона. Подібно як жебраки на Сицилії мають за патрона сьв. Антония з Падуи, так жебраки в Константинополи, головно же тоті, що жебрають в тій части міста, котре зве ся Пера, обходять торжественно день свого патрона сьв. Івана щедрого. Дїди і баби складають ся і наймають службу Божу, котрої слухають побожно. Може бути, що они навіть лиш тодї, один раз в роцї поправді щиро молять ся, бо їх молитви в инший день належать прецї до їх ремесла. По службі Божій сходять ся відтак всї на спільний обід, на котрім не брак і вина. Того дня, одинокого в роцї не видко на улицях Пери ніяких жебраків; то одинокий їх день спочинку в роцї в їх „інтересї".

*

А тепер, коли ми вже достаточно розглянули ся в жебрацкім сьвітї теперішних часів, загляньмо ще на хвильку до історії єго минувшости. Жебрацтво очевидно старе як сьвіт, бо вже Будга, як кажуть, ходив з горшком поміж люди та жебрав. Не жебрали хиба лиш Адам і Ева, бо ще не мали у кого. Жебрацтво було з давен давна в очах людий лиш наслїдком якогось нещастя, або особистого калїцтва, та не даючої предвидїти ся якоїсь иншої пригоди, котра робила чоловіка нещасливим і бідним на єго майнї. На то нїхто не зважав, та ще й нинї мало на то звертає ся уваги, що попри дїйстне нещастє, яке на чоловіка може впасти, входить в гру ще й инший момент — особиста лїнь і неохота до працї. Ся обставина була й причиною, що у всїх цивілїзованих народів від найдавнїйших часів і у всїх вірах жебрацтво уважало ся за допуст божий, а коли так, то хто добровільно приймав на себе жебрацтво, тим самим нїби то піддавав ся й карї а длятого вчисляв собі то за заслугу перед Богом і набирав у людий якогось більшого висшого значіня. Не дивота для того, коли побожні оповіданя народні у всїляких народів ще й нинї представляють Бога Отця або Ісуса Христа, яко жебрака, котрий ходить між людьми, заглядає до їх хат і надїляє їх своєю ласкою.

Се благородне релїґійне чувство і природна доброта серця, котра уміє відчувати недолю другого, були й суть до нинї тою причиною, котра не дозваляє видїти в жебраку того, яким він поправдї дуже часто буває: лїнивого неробу, мантїя а иноді навіть і злочинця. В часах великих релїґійних подвигів, як то було іменно в середновічних часах, люди часто покидали навіть великі достатки і ходили по жебрах від хати до хати. Ба, але якраз в тих часах намножило ся було таке множество жебраків, що вже не можна було собі дати ради, і люди зачали впадати в другу крайність та переслїдували жебраків в страшний спосіб. У Франциї велїв король Іван, званий добрим, ловити жебраків і за першим разом бити батогами та привязувати серед міста до стовпа на позорище а за другим разом випалювати розпаленим зелїзом пятно на чолї; Кароль VIII. казав їх приковувати до лавок на ґалерах а за Франца I. жебраків чвертували і мучили в зьвірский спосіб.

(Дальше буде).

дила за ним, але без успіху, бо его укривав у себе війт в Вільшанки, Тобіяс. Наконець родина хотіла его вислати до Америки, але на двірци в Новім Санчи жандармерия арештувала Бузняка якраз в хвили, коли він всідав до поїзду — а разом з ним також і его спільників, котрі помагали ему укривати ся і вистарали ся для него цивільного одіня.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори філії „Просьвіти“ в Калуши відбудуть ся дня 22 с. м. — Кружок аматорів тов. „Родина“ в Ярославі дає дня 22 с. м. в салі тов. „Ґвязда“ аматорску виставу з такою проґрамою: 1. Лихий день — Гр. Цеглиньского. 2. Настоящі — О. Бобикевича. — Початок о год. 7·30 вечер. В антрактах грати-ме войскова музика. — Зухвалий злодій, Фр. Півонка, приступив вчера вечером до пані Теренкочевої і хотів їй вирвати торбинку з рук. Пані Теренкочева зловила его тоді за руку, але він вирвав ся і пустив ся втікати в сторону як готель Жоржа, де его зловлено. — Пятилітна Кася Колибчук вийшовши вчера о 4 год. по полудни з фребліввскої шкілки не вернула доси. — На горі Пісковій знайдено срібний дамский годинник з нікелевим ланцушком, а на ул. Яблоновских загублено срібний дамский годинник але зі срібним ланцушком.

— **Нещасливі пригоди.** В ночи з суботи на неділю переїхав на стациї в Станиславові стрийский поїзд особовий заступника будника незвістного з імени, котрий ішов з Ямниці до Хриплина. Нещасливий згинув на місци. — Страшна пригода приключила ся вчера перед полуднем в реальности при площи Ґолуховских ч. 9. З невислідженої доси причини займило ся на 5 літнім синку мешкаючого там маґістратского возьного Мицишина одінє і дитина станула ціла в огни а заким ще матір могла їй прийти на поміч, дитина вже значно попекла ся на цілім тілі. Поготівля стациї ратункової, подавши дитині першу поміч, відвезла єї до шпиталю. — На ул. Личаківскій мало що не прийшло вчера рано до катастрофи. Віз трамваю електричного потрутив зарібника Бартка Горбаля так, що той упав на брук. На щастє моторовий ще в пору здержав віз і Горбаль лиш потовк ся і покалічив собі руку. — На ул. Городецкій сполошили ся коні і віхали на тротоар. Якраз в тій хвили переходив туди п. Евгеній Бірецкий, вдарений дишлем впав на тротоар а коні і віз перейшли по нім роздушивши ему груди і зломивши пять ребер.

— **Траґедия російского ґрафа.** Ціла історія убитя ґр. Комаровского представляє ся мов би яка незвичайно зручно придумана кримінальна повість. Все в ній знаходить ся, що лиш міг би зручний повістеписатель вплести до своєї повісти: високі роди стану войскового і урядничого, красавиця яких мало, залюблений молодець, інтриґант адвокат, любов і гроші а в додатку детективи, служба готелева, покоївка а навіть і песик „Фокс“ грає тут також якусь ролю. Ми доповіли до того, як Наумов а за ним і Прілуков вибрали ся до Венециї де небавом мав відограти ся найважнійший акт в цілій траґедиї.

Вечером перед убитєм ґр. Комаровского появили ся в остериї (гостинници) на Кампо Санта Марія дель Джиліо, отже в найблизшім сусідстві помешканя ґрафа, якісь три мужчини. Господар остериї каже, що они виглядали з одіня як наколесники. Лиш один з них говорив добре по італіяньски, два говорили по німецки а третий якоюсь мовою, якої господар не розумів. Около 11 години вийшли они з реставрациї і сіли собі на дворі коло дверий та зажадали пива. Звідси могли они видіти, як ґраф Комаровский прийшов о пів до 1 год. до дому. За пів години вийшов ґраф із свого помешканя та пішов на вечеру до американьскої гостинниці (Amerikan Bar). Кельнер з остериї, Марчелльо Маестрі, видів в годину пізнійше, як тоті три незнакомі заглядали до бару, як би хотіли переконати ся, чи ґраф там ще єсть. Всі три незнакомі, як пізнійше показало ся, і Наумов мешкали в готели Даніелі. Два з них заїхали до готелю скорше, один в канцеляриї готелю не хотів подати свого назвиска, а другий назвав ся ґр. де Бонсі. Третий, котрий, як здавало ся, знав тамтих двох, приїхав пізнійше і записав ся до книги гостий яко „Де Рускі з Парижа“. Він був зовсім оголений, підчас коли один з его товаришів літ може за 40, мав руду кінчасту бороду а третий був незвичайно грубий і неповоротний мужчина.

Той Де Рускі то був Прілуков а тамті другі то були тайні аґенти, яких він наймив у Відни і привів з собою, але все робив так зручно, щоби то не впадало в очи. До того самого готелю заїхав пізнійше й Наумов, не знаючи, що там єсть і Прілуков з аґентами. Прілуков приїхав з аґентами нїби то длятого, щоби стеречи ґрафа від Наумова. Він приказав їм стеречи Наумова, не спускати его анї на хвильку з очий, а коли би він хотів іти до ґр. Комаровского, то нехай ему не боронять; лиш як би він вертав а був чогось дуже зміщаний або як би втікав, то нехай они его зловлять і віддадуть поліциї. Оба аґенти стояли перед палатою ґрафа аж до третої години рано а відтак казав їм Прілуков розійти ся і прийти аж о 6 год. Они так і зробили, але коли прийшли, вже було запізно. Наумов виконав вже був замах і втік. (Д. б.).

Телеґрами.

Бучач 18 вересня. Рада громадска в Бучачи однодушною ухвалою надала Є. Е. п. Намістникови ґр. Андр. Потоцкому і послови до Ради державної Стефанови Мойсї почетне горожаньство.

Одеса 18 вересня. В часї похорону убитого поліцая прийшло до стички і дано сальву, від котрої згинув якийсь жид і дві Росиянки. На улицях скріплено патрулї. Начальник міста об'їзджає особисто загрожені части міста. Ґубернатор приказав арештувати 5 членів „союза русскіх людей“, котрі стріляли на улицях.

Одеса 18 вересня. Згоріла велика фабрика виробів металевих Поляньского. Огонь тревав 10 годин. Шкода пів міліона.

Париж 18 вересня. „Gil Blas“ доносить, що скоро лиш мир в Казаблянцї буде заведений, то більша часть войска верне до Франциї а позістане лиш якийсь відділ французко-іспаньский в цїли виконуваня служби поліцийної.

Париж 19 вересня. „Echo de Paris“ доносить, що межи Парижем а Берлином ведуть ся переговори в цїли забезпеченя Нїмцям круга впливів в Марокку а іменно над побережем Атлянтийского океана. За то Нїмцї мають підпирати Францию на полудни від Уджди в цїли забезпеченя сагарскої дороги.

Гаґа 18 вересня. На вчерашнім засїданю комісиї для війни морскої раджено над справою мін. Комітет редакцийний предложив 11 артикулів. В дискусиї показало ся, що справа м н ще не доспіла до порішеня. Гадку ту висказав заступник Нїмеччини. В голосованю брало участь лиш кількох делеґатів. Здає ся бути річию виключеною, щоби проєкт комітету довів до заключеня угоди.

Вашинґтон 18 вересня. Заступники републик середної Америки приняли запрошене Сполучених Держав на маючу небавком відбути ся конференцию, котра буде радити над угодою в справі заведеня тревалого мира в середній Америцї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня, 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).